לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

מ״א בעומר – פרק ה׳ דאבות

שבת קודש פרשת בהר בחוקתי – כ"ו אייר תשפ"א Shabbos Parshas Behar Bechukosai - May 8, 2021

פלג המנחה עש"ק - 6:31 | הדלקת נרות שבת - 7:42 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:43 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:19 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:30 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:01 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:51 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:13

אחר שיחזרו לא ימצאו בה קורת רוח כמקדם, אולם רש"י מודיענו שלאמיתו של דבר טובה גנוז בגווה. ומאת ה' היתה זאת להחזירם אל נחלתם בלא טורח. ועלינו ללמוד מזה הפרט על הכלל כולו. אם זה הכתוב הוא רק צרה לפנים ולשעתה. וברבות הימים אמורה היא להיגלות כטובה. כר כל פרטי התוכחה כולה נראים כרעות לפנים ולשעתם. אולם ברבות הימים יתבררו כל פרטיה לטובות ולנחמות. דאם לא כן למה יאמרו שהפלה התורה מקרא אחד לטובה בתוך המקראות המדברות לרעה? ובנוסף יש להבין אם שעת רוגז עתה למה יוכיר כלל שום טובה? אם לא שנאמר כדברינו כי הרוגז אינו כי אם לפנים. אולם אהבתו יתברר לא פסקה מישראל אפילו לרגע כמימרא. וכל הקללות אמורים להתהפר לברכות.

ואכן הרבה צדיקים בדורות עברו היו מרבים לפרש את פסוקי התוכחה לטובה ואם כן אף אם נאמר שאין מקרא יוצא מידי פשוטו. מכל מקום נאמנים עלינו דברי רבי עקיבא שלימד לתלמידיו שכל מה דעביד רחמנא לטב עביד. ובהכרח כלולים בדבריו גם אלו המעשים המפורטים בפרשיות התוכחה. ואף אם הם נראים לפנים כרעות מוטל עלינו לדעת שרחמים גנוזים בתוכם. ועל זה אמרנו לפרש כוונת הכתוב (תהלים קו. א) **'הורו לה' כי טוב כי לעולם חסרו'**. דהנה גם בעת רעה הלוא חייבים להודות כשם שמברר על הטובה (ברכות נד:). וזאת היא הוכחה שגם הרעה היא טובה. ועל זה אמר **'הודו להוי"ה'** היינו על בחינת הרחמים. וזאת גם בשעה שעדייז נחשב הוא בעיני בשר ל'דין'. והטעם **'כי טוב'** – כי עלינו להאמין שטוב גנוז בה. כי מאת ה' לא תצא הרעות. וא"ת. הרי בפועל איז הטובה ניכרת. לזה משיב הלאה 'כי **לעולם חסדו'** כלומר. הקב"ה היודע עתידות. איז פעולותיו מחושבים לשמש כסיבות אל ה'הוה' בלבד. אלא עושים רושם גם 'לעולם' היינו על הדברים העתידים להתרחש, והוא ית' יודע שבעתיד יתהפכו אלו הרעות לטובה בנסיבות הזמז.

ובאמת כן מפורש בדברי התוספתא (הובא הר״ש במס׳ פרה פ״ד מ״א) וז״ל, "שהיה רבי יהושע אומר כל הלומד ולא עמל כאיש הזורע ולא קוצר". עכ"ל. הרי. שתכלית של לימוד התורה אינו אלא עצם הלימוד. רק העסק והעמילות שעמל לעמוד על עומק ואמיתת הדברים. ומי שלומד ואינו עמל, הרי הוא כמו הזורע ואינו קוצר! הרי. שאיז שום תכלית כלל וכלל מצד עצם הלימוד בלא עמילות. דנחשב כזורע בלי קצירה - הרי מבואר דהפירות של הלימוד. הוא אר ורק עם העסק והצמילות. ובלי צמילות בתורה. חסור בציקר לימוד התורה. דברים נוראים!

מרגלא בפומיה **דמו"ר הגדול הצדיק ר' אליהו מאיר סורצקיז זצוקללה"ה** [מדברי המפרשים] לבאר מה שאמרו חז"ל (מגילה ו. ב): "ואמר רבי יצחק. אם יאמר לר אדם: יגעתי ולא מצאתי - אל תאמו. לא יגעתי ומצאתי - אל תאמו. יגעתי ומצאתי -תאמו". ע"כ, וביאר, שהטעם שיגעתה ומצתה תאמיו "שיגעה עצמה היא המציאה" שזהו התכילת בלימוד התורה, רק עצם העמילות. ולא עצם הידיעת התורה. ואם אחר צמל בתורה ולא זכה לצמוד על אמיתתו של הדברים. הרי קיום "בחוקתי שתלכו". שהרי הוא עמל בתורה, ומו"ר לא רק דיבר בעניז עמילות בתורה, רק קיום זה באופז נפלא עד מאוד, שכל ימיו עמל בכל כוחות גופו ונפשו בעמל התורה. וב"ה שזכיתי לראות דוגמא מהו עמילות בתורה. שהיו מוסר כל כוחות שבגופו להביז סברא אחת של הרשב"א, מראה נפלא מאוד! אשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו!

יהשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה ... (כו-לכ) 9-רש״י: והשמתי אני את הארץ - זו מדה טובה לישראל שלא ימצאו האויבים נחת יח בארצם. שתהא שוממה מיושביה. הנה עומדים אנו באמצע תוכחה קשה מנשוא. לאחר שהכתוב מתגבא על ריבוי הצרות הקשות אם חלילה נסור ממשפטי התורה מודיענו במקרא שלפנינו שבנוסף גם יגרש אותנו הקב״ה מארצינו ח״ו. ומסיים הכתוב יאומר: 'ושממו עליה אויביכם היושבים בה', והדעת נותנת לפרש גם תיבות אלו לרעה "ז. מאחר שהדברים נאמרו בתוך הדברים הקשים כגידיז, כשגם לאחריהם מקראות המנבאים על רעת גורלינו באם ח"ו לא נשמור את משפטי ה'. ואכז יש שפירשו את משמעות הדברים לרעה (ראה רשב"ם וחזקוני) שהוא מלשוז 'תמהוז'. שהאובים יתמהו תפלאו על גזירה קשה זו לגרש את ישראל מארצם ולהנחילם לאחרים. כי נראה דבר כאילו הקב"ה המיר את ישראל באומות אחרות ח"ו. ואיז לר רעה קשה מזו.

אולם לפלא הוא שרש"י ממאז בפירוש זה. ועל אף היותינו עומדים ביז תוכחה תוכחה מפרש את הדברים לטובה. שהקב"ה ישגיח שלא ימצאו האויבים נחת בארץ שראל. וכתוצאה מכר תהיה הארץ שוממה מיושביה, וזאת כדי שלאחר זמז כשישובו בני ישראל לצורם. ישיש שוב הקב"ה להטיב עם ישראל ולהעלותם שוב ארצה. ואז לא צטרכו ישראל לעמוד על נפשם מול אלו שיתנחלו בנחלתם.

אולם מאחר שהדברים נאמרים על עידן של הסתר פנים יכולים לפרש פשוטו של זקרא לרעה גם לפי רש"י. ולומר שמאחר שהגוים לא ימצאו נחת רוח בארצם תהיה זו ראית כבשורה בלתי טובה לישראל. כי גם אם יקוו עוד לחזור ברבות הימים אל ארצם ודעו בעודם בגלות שנהפכה ארץ פרי למליחה מרעת יושבי בה. וידמו בנפשם שגם

ליסודים סאת הרב אברהם דניאל לסודים מאת חרב אברחם דניאל אבשטין שליטיא, בעמיס שוח אברחם

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ... (כו-ג) - בענין עמילות בתורה

הנה ידועים דברי רש״י: ״אם בחקתי תלכו – שתהיו עמלים בתורה״, עכ״ל. וכבר Π עמדו המפרשים מדוע עמילות בתורה נקרא "חוק" - שהתורה הקדושה קרא

וביאור האור החיים הקדוש וו"ל, "וטעם שקרא הכתוב עמל התורה חוקה, לצד שיש בה מצוה אפילו ללמוד דברים שלמדם פעמים וג' והם נטועים אצלו. כי חפץ ה' בעסק תורה חוקה חקק ותמצא שאמרו ז"ל (קהלת רבה פ"ג) כי לטעם שילמוד האדם תורה בחשק תמיד גזרה חכמתו יתברך שיהיה האדם לומד ושוכח", עכ"ל. הרי מבואר מדבריו הקדושים. שהתכילת בלימוד בתורה אינו רק "לידע התורה" שאילו כז מאחר שכבר ידע התורה מדוע צריד ללמודו יותר ויותר. ורק משום שהתכלית של לימוד תורה הוא "עצם העמילות". אפילו אם כבר יודע כל התורה כולה מ"מ עדייז יכול לעמל צוד פעם ועוד פעם. וכז כתב החת"ס שעמילות בתורה הוא "חוק". שאם אחד עמל ויגע בתורה ואיננו מגיע אל תכליתה. הרי קיום בחוקתי תלכו. שאיז התכלית בלימוד התורה רק לידע את התורה. רק התכלית הוא העמל ויגיעה שעמל ויגע בתורה.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (53) Saving Shema & Shemona Esrei for One Who Has Tubes in

His Mouth. Ouestion: You've discussed saving *Sefiras Haomei* for someone who has tubes in his mouth and cannot speak. Could vou clarify the more relevant *halachos* of saving *Krias Shema*. Birchas Krias Shema and Shemona Esrei for such a person.

Answer: Krias Shema. There is a general rule of "Shomea Keonah" - one who listens with the intent to fulfill a *mitzvah*, is yotze the mitzvah, which is how a family fulfills the mitzvos of Kiddush and Havdala weekly. However, there are certain exceptions to the rule. Some of these exceptions go according to certain *Poskim*; some go according to most *Poskim*, and some go according to all Poskim. Some are Torah-based exceptions and some are by Rabbinic decree. Some have allowances for those who cannot say it themselves, and some do not.

Regarding Krias Shema, the Magen Avraham (1) brings two opinions. The Teshuvos Maharam Alshekar (2) holds that we don't apply Shomea Keonah to Krias Shema. The Eliyahu Raba (3) explains that he holds that since it says in *Shema*, "Vedibarta Bam - and you should speak," one cannot say these words for another. Also, the **Ran** (4) says that since it says "Veshinantam you shall utter them fluently," it cannot be uttered by someone whole night are sometimes yotze Birchas Hashacher with one else. However, others (5) hold that one can be *votze Krias Shema* individual who slept. It is definitely better to have nine listeners.

through Shomea Keonah. The **Mishna Berura** rules 60 that one can be yotze this way if he understands Hebrew. Of course, one can

rely on this for a virus patient to fulfill the *mitzvah* of *Krias Shema*. Birchas Krias Shema. The Ran (7) brings an explanation from the Gaonim that results in the following halacha. The praises of Birchas Krias Shema are so special that one should say them himself or be *yotze* from a *shaliach tzibur* in no less than a *minyan* of people, where the group makes up for not saying it himself and we apply the rule of *Shomea Keonah*. Based on this, the **RM'A** (8) writes that if there aren't ten people present, no one can be *motzie* another. The M'B (9) says that even if the person cannot say it himself (he is ignorant or he has tubes in his mouth), he cannot just listen to another person unless there is a *minyan davening*.

In Conclusion. It seems that one cannot be *motzie* another in Birchas Krias Shema in our case. (Next week, we will IY"H discuss Shemona Esrei and quote the Aruch Hashulchan (594:2) who says that in pressing circumstances, one could be *motzie*, even one on one. However, there is no clear source that this leniency applies to Birchas Krias Shema.) The **Biur Halacha** (10) brings two opinions if this *chumra* applies to *Birchas Hashachar* too. This is relevant on Shavuos morning when those who have stayed up a

בין הריחים – תבלין מדף היומי – יומא דף כו.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

to (מעולם לא שנה אדם בה (הקרבת הקבורת). א"ד הניגא מפני שמעשרת' The only - "מעולם לא שנה אדם בה (הקרבת הקבורת). א"ד הניגא מפני שמעשרת determine who brings the הסירת were kohanim who never did it before. Since the kohen that brought the ketores became rich, in order to spread the wealth. they wanted as many kohanim as possible to get a chance to do the הקרבים. The און דער של א that says (עיין בית הלל), a סידק has סידק over the מהל over the מהל regarding an aliya, because he is compared to a סידק & it's as if he's being מקטיר the same סטורת. Therefore, continues the מהרי"ל, the מהרי"ל is that just like we are קטורת not to give the קטורת to the same מהרי"ל, twice, so too a father should not use the same sandek for 2 of his sons but should rather spread the wealth & give סנדקאות to other people.

The שנדק ס' פו**) נידי** מהדו"ק ס' פו**) was asked by someone who couldn't find anyone worthy to be the סינדק of his second son, other than** the person he used for his first son, may he be מהרי"ל asks a few questions on the מהרי"ל & says that since it is not based on anything in מנהג קבוע it is only לעיקוב a & it is not לעיקוב so he may use him again. Furthermore, he says that we see throughout Poland people are מבר the Ray to be sandek for all of their sons & are not makpid on this מהרי"ל.

The מהרי"ל discusses this אי"ח ס' קוחו **nm"ח ס' אווי**ח ס' קוחו discusses this מרהרי"ל and the Ray more & says that the fact that people are מרבי the Ray more than once is because the *Rav* is like the כהן גדול & he was permitted to do any עבודה as many times as he wanted, so this is no proof against the מהרי"ל says that according to the מהרי"ל one should never accept סנדקאות twice, even from 2 different fathers, just like a בסורת never did the גר"א twice! Furthermore, we don't always see that the *sandek* becomes rich. The גר"א concludes that this source must be a ביבוד sonly for his family. The **Steipler zt"l** was known to not turn down a סנדק be סנברק. He was asked that based on the מהרי"ל why isn't he rich? He answered, "I'm the richest person in the world, did you ever meet my son "?ר' ראים"

(1) סא:טז (2) ו' (3) סב:ב (4) ראש השנה יא: (5) רא"ם

Chacham Rabbeinu Chavim ben Attar zt"l (Ohr HaChavim) would say:

"מה ענין שמיטה אצל הר סיני" - The *mitzvah* of *Shemitah* applies in *Eretz Yisroel. Hashem*, Who owns the entire universe and everything therein, willingly gave the Land of Israel to us. The land, however, was given to us only 'at Har Sinai' as a result of our acceptance of the Torah. The more we attach ourselves to the heritage of Har Sinai, the stronger our hold on the Holy Land becomes. Conversely, the more we detach ourselves from the heritage of *Har Sinai*, our claim to the land will be challenged. There is no other way to acquire the land other than through *mitzvah* observance!"

Printed By: Mailway Services, Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Serving Mosdos and Businesses KEEP the power of your T'fila with respectful T'fila - sign!

103,740 855,400,5164

מוסדש לעילוי נשמח הסדושים וצ"ל שנפטרו בחצי ימיהם בל"ג בעומר העלל"ט. בעיה"ק מירוו. תהא נשמתם צרורות בצרור החיים

A Wise Man would say: "Today, some people expect the door of opportunity to be opened with a remote control!"

ونها

וכי ימוך אחיך וממה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך ... (כה-לה)

The Torah commands us to treat our poor and impoverished brethren with dignity and respect. The Alshich **Hakadosh** zt" explains that if one sees that his friend or neighbor has become improverished, he must consider that person as "your brother," literally as your family member, because the whole reason why there are poor people in the world is just so the wealthy can gain merit through them by giving tzedakah and supporting them. If not for the poor, these wealthy people would have less zechusim. Thus, the Torah states: "You must support him ... so that he shall live." In other words, support him while he is still considered "alive" and he has not fallen into total indigence and destitution, when he is considered as if he were dead. The wealth and riches that Hakadosh Boruch Hu doles out to those who are fortunate to receive Heavenly bounty are meant to give life to our brothers. That is the purpose of wealth.

A married man who studied in the yeshivah in Radin, by the Chofetz Chaim, R' Yisroel Meir Hakohen Kagan zt'l. was an extremely diligent scholar who suffered from dire poverty. He continued to learn *Torah* but he often had no food to put on his table. This distressed him greatly and every so often, he would turn to the *Chofetz Chaim* and complain about his predicament. "Rebbi." he would say, "why must I be so poor? If only Hashem would shower me with wealth, I would give generously to tzedakah!" The Chofetz Chaim would listen with empathy but did not respond.

Shortly thereafter the man started a small business and was blessed with success. At first, the success was quite modest and he continued to learn in the *yeshivah*. However, in a short period of time, he actually became an extraordinarily wealthy individual. He moved away from Radin and his business flourished. He lived in a large house and and life was good for him. Unfortunately, he forgot all about the promise that he had made to the *Chofetz Chaim* years earlier, and not only did he not give tzedakah, but he became a full-fledged miser as well. He developed a terrible reputation that the money-collectors should not even bother coming, since they would get nothing from him for their efforts.

Several years later, the Chofetz Chaim happened to visit the wealthy man's city, and his former talmid came out to welcome him. The *Chofetz Chaim* greeted him warmly and asked if he gave charity as he once said he would.

"Rebbi." said the wealthy man, "I have been stricken with the trait of miserliness. It is as if my hand is sealed shut with both lock and bolt, and I am unable to give any tzedakah at all. What should I do?"

"I will tell you a mashal (parable)," replied the Chofetz Chaim. "A farmer from a village approached a storeowner in town and asked to purchase a ruble's worth of flour. 'Go ahead and fill your sack with flour,' the storeowner told the villager.

"When the farmer heard that he could take the flour on his own, he quickly rushed over and took a large sack, which he then filled up with flour. When the sack was totally filled to capacity, he went over to the storeowner and handed him a ruble. The storeowner looked at him and then at the sack filled with fine flour. He shook his head. 'My friend,' exclaimed the storeowner in surprise, 'You have filled up such an enormous sack with flour and yet you pay me only one ruble?'

"But the farmer did not understand the question. 'Yes, that is correct,' responded the farmer. 'I told you I wanted a ruble's worth of flour, and you told me to fill up my sack. So that is what I did. But I still only wish to pay you one ruble.

"'True,' replied the storeowner. 'I told you to fill up your sack, but when I saw the huge sack that you brought, I figured that you had changed your mind and wished to buy a larger quantity of flour. Many merchants do that as well. As you placed more flour in your sack, the weights on the scale grew heavier and heavier - now the cost is much more than one ruble.'

The Chofetz Chaim looked at his talmid and shook his head sadly. "What did you expect?" concluded the Tzaddik. "Did you really think that you could amass hordes of wealth and 'fill up your sack' to the top, and your yetzer hara - which persuades you to close your hand to the needy - would remain exactly as it was when you were poor?"

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DINCE TO ה' עזי ומעזי ומנוםי ביום צרה ... (ירמי' מז-ימ)

which correctly corresponds to it while also ending with positivity. The Navi begins by stating "ה' עמי ומעמ" – "Hashem, my strength and my stronghold," and while this is a wonderful expression of how *Hashem* cares for *Bnei Yisroel*, why did Yirmiyahu choose to use a double expression, and what lesson did he wish to impart to *Bnei Yisroel*?

R' Dovid Feinstein zt"l (Kol Dodi) explains that by using such language, Yirmiyahu HaNavi was highlighting the source of all of Klal Yisroel's strength and security - Hashem. For years, secularists have tried to take the divinity out of everything in the world, and they claimed that all of their

This week, the terrifying tochachah (biblical rebuke) is successes were attributed to their own strength and ingenuity. read, and Chazal chose a prophecy from Yirmiyahu HaNavi However, Torah Jews know that none of this is true. Without Hashem holding us up every step of the way we would never survive anything, let alone our long and bitter exile.

> Following the horrific events in Meron last week, this lesson takes on a greater significance. Though tragic, the 45 kedoshim lost their lives in a spirit of kedusha while glorifying the life of Rabban Shimon Bar Yochai who raised the level of *Torah* in this world to incredible heights. thereby sanctifying *Hashem's* great name.

> So, while security measures should be revisited, it is important to remember that the security of every Jew comes from *Hashem* and not from anywhere else.

וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הו לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו ... (כה-ב) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Hashem promises to send an abundance of food during the year of shmita enabling the farming folk to have plentiful sustenance for the otherwise trying years. The question is, in Parshas Bechukosai the posuk says, "ואכלתם לחמכם לשובע" - and **Rashi** explains; one will eat a "kima" - a small amount and will feel fully satisted. If so, why was it necessary for such an abundance of produce? I once heard the following answer. The posuk in Parshas Behar prefaces the beracha of abundance with a the following words: "זכי תאמרו מה נאכל" - "And if you ask what will we eat ...?" A person who needs to ask, and is otherwise unsure of his sustenance, requires a promise of plenty. Whereas the one who has full *emunah* in *Hashem*, and doesn't ask, will be worthy of beracha through a very small amount. Which would you choose? The answer is quite obvious.

My machshava here is as follows. Throughout life, numerous situations arise that can be difficult and we are faced with myriad challenges. We have two ways of dealing with these issues. Either we could ask *Hashem* why it occurred, or we can trust Him and receive the ultimate beracha. The posuk says "אם בחקתי תלכו" and then follows with " "תתתי". Thus, if regarding even the *chukim*, laws that we don't fully understand, we follow Him blindly, then "מתתנ" - we are zoche to all the berachos.

In the aftermath of the unfathomable tragedy in Meron last week, let us follow in the ways of Aharon Hakohen and maintain a stony silence, not asking why. A father never relishes administering a potch to his child, but we must realize that with our limited vision, and inadequate understanding, our singular response is a communal resounding silence. In this zechus, we should soon realize the bountiful beracha in this week's parsha and finally merit "וואולך אתכם קוממיות".

May Hakadosh Boruch Hu send a nechama to the affected families and to all of Klal Yisroel who are suffering as well!

משל למה הדבר דומה

והעריך הכהן אתה בין מוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה ... (כו-יב) מטד: In Sefer Likutei Dovid, the following story is told. **Reb Dovid Garfinkel** *z*"*l* was a farmer who made a living tilling the land. He milked his own cows and collected eggs from his chicken coop. He was an honest and righteous person and the local farms thought very highly of this Jewish farmer.

A fire once broke out on Reb Dovid Garfinkel's farm, and consumed all of his chickens. Originally Reb Dovid had purchased six thousand chickens, but it was not known exactly how many were still alive at the time of the fire. Fortunately, he had insurance and was advised to quickly adjuster might underestimate the number of chickens who declare that originally he had purchased seven thousand integrity is the true value of a righteous individual

chickens, so that after the adjuster's estimate, he would be able to collect his entire loss.

Reb Dovid, however, would not hear of this. He told the adjuster that he had purchased six thousand chickens, but had no knowledge of how many were actually lost through the fire. The adjuster made a full comprehensive report and in the end, out of sheer respect for his reputation for honesty and integrity, the insurance company awarded full payment for six thousand chickens, even though they were well aware that some mortality must have occurred before the fire.

נמטל: Sefer Vayikrah concludes with the parsha of Erchin and instructs us to precisely evaluate the value of a man, make a claim. A neighbor told him that the insurance woman, child and even animals. We are given exact numbers for each. Chazal explain that when one evaluates remained alive at the time of the fire and thus, he would not an item or product, whether for business or personal gain, be able to collect his fair share. He was therefore advised to he must never lie or exaggerate the value. Honesty and

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ... (כו-ג)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

There are two parts to the living a life of *Torah*. The **Nesivos Shalom** explains that we have the *mitzvos*, the actual laws that teach us what we have to do. We also have the ruach of Torah, the spirit of the law, which is not always clearly defined. The meaning of "Tailaichu" is," You shall go" which means that Torah has a "mehalech", a certain "path" that is considered the "Torah way"! Very often people ask, where does it say that in the Torah? Where does it say that I can or cannot do this or that? The answer is that although it is not written anywhere, it is a ruach, a spirit or sensitivity that we must cultivate inside ourselves so that we do not become people who are just following the letter of the law, while at the same time, completely not going in the "way" of the *Torah*. The way to accomplish this is by asking oneself the question: "Am I doing this to serve *Hashem*, or am I doing this to serve myself and somehow trying to fit *Hashem* into the picture?"

When people are more focused on themselves - their needs, desires and wants - then to truly do ratzon Hashem, they are following the Torah but not going in it's WAY. "Im Bechukosai Taylaichu" means following the letter of the law and not looking for *heterim* to suit my needs. It means that my comfort is not the most important thing and yes, sometimes I can be uncomfortable in order to do a *mitzvah*. For example, feeling the *aveilus* of the 9 days sometimes comes along with being uncomfortable in order to keep the halacha properly. Fitting our materialistic lifestyle into Torah, does not always follow the true RUACH of Torah. One of the blessings in this week's parsha is "נתתני גשמיכם בעתם" and, says the Nesivos Shalom, this means that if we go in the way of *Torah*, with the true spirit of the law, then automatically our *gashmiyus* will come to us in the right time and place, as well as the right amount. If our mindset and *ruach* will be to do what *Hashem* wants of us, then we fulfill in a complete sense, the precept of "Bechukosai Tailaichu", and we will receive all the blessings that it brings.